

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า
ฉบับวันศุกร์ที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2561

คอลัมน์เจาะรู้เกษตรกร : ฟังเสียงเกษตรกรกันบ้าง

การเป็นประชาธิปไตยที่ใครๆ ต่างเรียกร้องหาคือการใช้สิทธิในการออกเสียง เสียงข้างน้อยต้องเคารพ และยอมรับเสียงข้างมาก คนแพ้ต้องยอมรับความพ่ายแพ้ แต่ก็มีไม่น้อยที่คนแพ้ ไม่ยอมแพ้ แต่กลับเรียกร้องและ ยืนยันในสิ่งที่ตนเองบอกว่าถูกต้องเพื่อผลประโยชน์บางอย่าง พร้อมทั้งสร้างเรื่องราวใส่ร้ายคนอื่นที่ไม่เห็นด้วย กับตน กรณีเช่นนี้มีให้เห็นบ่อยๆ ในบ้านเมืองเรา

เมื่อวันอังคาร สัปดาห์ที่แล้ว มีกลุ่มบุคคลที่อ้างว่าเป็น “เครือข่ายสนับสนุนการแบนสารพิษที่มีอันตราย ร้ายแรง 686 องค์กร” ยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรฯ กฤษฎา บุญราช เรียกร้องให้ทบวงนมติและกระบวนการพิจารณาเพื่อยกเลิกการใช้วัตถุอันตรายทาง การเกษตร คลอไพริฟอส และพาราควอต ซึ่งเป็นสารเคมีที่มีประเด็นขัดแย้งมานานข้ามปี

ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการประชุมของคณะกรรมการวัตถุอันตราย เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2561 ซึ่งที่ ประชุมมีมติไม่ยกเลิกการใช้ พาราควอต คลอไพริฟอส แต่ให้จำกัดการใช้ โดยมอบให้กรมวิชาการเกษตร ของ อธิบดี สุวิทย์ ชัยเกียรติยศ ไปจัดทำหลักเกณฑ์ การจำกัดการใช้มาเสนอคณะกรรมการภายใน 60 วัน คงเป็น งานชิ้นโบว์แดงชิ้นหนึ่ง ที่ท่านอธิบดีจะทิ้งไว้ก่อนเกษียณอายุราชการในเดือนกันยายนนี้ ถ้าเหตุการณ์ไม่พลิกผัน เป็นอย่างอื่นเสียก่อน

สารเคมีอีกชนิดหนึ่ง คือ ไกลโฟเซต มีมติให้จำกัดการใช้มาก่อนหน้านี้แล้ว แต่ก็มีประเด็นเรียกร้องจาก เกษตรกรเหมือนกันที่กำหนดหลักเกณฑ์จำกัดการใช้มานั้น ไม่ต่างอะไรกับการยกเลิกการใช้เพราะดูเหมือนว่า จะใช้ไม่ได้เลยสักสถานที่เดียว ทั้งใกล้แหล่งน้ำ ทั้งที่ชุมชน ที่สาธารณะ เพราะพื้นที่เพาะปลูกย่อมต้องอยู่ใกล้ แหล่งน้ำ และชุมชน ที่สาธารณะ เช่น 2 ข้างถนนที่มีวัชพืชขึ้นรกจนไม่สามารถจะใช้แรงงานกำจัดได้ จำเป็นต้อง ใช้สารเคมี ก็เข้าชายใช้ไม่ได้ด้วยเช่นกัน ถ้าจำกัดโดยใช้พื้นที่แบบนี้ก็ดูท่าจะไม่ถูกต้องนัก

เมื่อย้อนกลับไปดูเครือข่าย ที่มาร้องเรียนระบุว่า มีจำนวนถึง 686 องค์กร ก็ค่อนข้างแปลกใจว่า เป็น เครือข่ายชื่อเรียงเสียงไร อยู่ที่ไหนกันบ้าง ทำไมจึงรวมตัวได้มากขนาดนี้ ถ้ามีตัวตนจริง ทำไมไม่เรียกร้องในเรื่อง อื่นๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย และสวัสดิภาพของประชาชนที่น่าจะร้ายแรงกว่าสารเคมีที่ใช้ใน การเกษตร 3 ชนิดนี้ เช่น ยาเสพติด บุหรี่ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขยะพิษที่มีคนลักลอบขนเข้ามาในประเทศนับ หมื่นๆ ตัน รวมทั้ง เครื่องสำอาง อาหารเสริม ยาลดความอ้วน ที่ผลิตออกมาหลอกหลวงประชาชน

อ่านเจอในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องสารเคมีที่ว่านี้ โดยขึ้นต้นว่า “คนร้องไม่ได้ใช้ คนใช้ (เกษตรกรส่วนใหญ่) กลับไม่มีปากเสียง” อันที่จริงเกษตรกรมีปากเสียง เกษตรกรออกมาแสดงความคิดเห็น เกษตรกรออกมาบอกว่าใช้มานานแล้วไม่เห็นมีอันตรายใดๆ ถ้าใช้อย่างถูกต้องตามคำแนะนำ ไม่ได้ใช้เอาไปต้ม กินเพื่อฆ่าตัวตาย แต่น้อยสื่อที่เอาเสียงของเกษตรกรมาเผยแพร่ เกษตรกรถามหาสิ่งที่มาใช้ทดแทนที่ราคาพอกัน ไม่ใช่มีการเสนอสารเคมีทดแทนสารเคมีที่เรียกร้องให้มีการยกเลิกที่ราคาแพงกว่าเท่าตัวหรือหลายเท่าตัว ที่อย่าง นี้ไม่เห็นเครือข่าย ออกมาเรียกร้องหรือร้องเรียนช่วยให้เกษตรกร ได้ใช้ของดีที่ไม่เป็นอันตรายในราคาที่ไม่สูง จนเกินไปบ้าง ส่วนข้อเสนอของเครือข่าย ที่ให้แก่ภาชีจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีอันตรายร้ายแรงมาเยียวยา ให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบนั้น ฟันธงได้เลยว่า บริษัทเจ้าของผลิตภัณฑ์ไม่เดือดร้อน เพราะผลกำไรภาชี ให้กับผู้ซื้อได้แน่นอน ผู้เดือดร้อนคือเกษตรกรที่ต้องซื้อสินค้าในราคาแพงขึ้น ส่วนการเอาภาชีมาเยียวยาคงต้องมี กฎระเบียบปฏิบัติที่เกษตรกรอาจจะได้ไม่คุ้มเสีย...เสียหายหลักแสน แต่ได้รับเยียวยาแค่หลักพัน มีเกษตรกรที่

เป็นแกนนำ ออกมาคัดค้านการยกเลิกการใช้ สารเคมี 2-3 ชนิดดังกล่าวที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ เพราะถ้ายกเลิกเขาเดี๋ยวดื้อน แต่บรรดาเครือข่าย กลับบอกว่า เขาเหล่านั้นไม่ใช่เกษตรกรตัวจริง แต่คนในเครือข่าย ที่บางคนอาจไม่เคยทำการเกษตร ไม่เคยใช้สารเคมีดังกล่าวด้วยซ้ำกลับบอกว่าต้องเลิกเพราะเป็นอันตราย

เห็นด้วยกับแนวคิดให้ใช้วิธีการรณรงค์ เหมือนรณรงค์ให้คนเลิกสูบบุหรี่ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้คนทั่วไปรู้ว่า บุหรี่อันตรายอย่างไร มีเขตห้ามสูบบุหรี่ ถ้าใครอยากสูบต้องไปอยู่ในสถานที่ที่จัดไว้ให้ เราก็มาใช้วิธีการรณรงค์ให้เกษตรกรตระหนักถึงอันตรายของสารเคมีที่ใช้ ให้ความรู้และรณรงค์ให้เกษตรกรใช้สารเคมีอย่างถูกต้องตามคำแนะนำ ถ้าจะมีการจำกัดการใช้ก็พิจารณาหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ก็น่าจะเป็นทางออกที่ดีทางหนึ่ง

เลิกเสียที่ข้อความที่ว่า “แผ่นดินอาบสารพิษ” ที่เผยแพร่ไปทั่ว มันทำร้ายประเทศที่เราอาศัยอยู่มากเกินไป ถ้าเป็นแผ่นดินอาบสารพิษจริง สินค้าเกษตรของเราคงส่งออกไปขายต่างประเทศไม่ได้ เกษตรกรที่ทำการผลิตพืชต่างๆ คงตายกันหมดแล้ว

แว่นขยาย